

[Merete Bjørn Haussen.]

slaget § 10. Vi er vist alle klar over, at forsorgschef Bank Mikkelsen her har givet signal til en ny udvikling, som det er nødvendigt at vi omfatter med megen opmærksomhed. Det er tilfredsstillende, at justitsministeriet agter at foretage en undersøgelse af hele dette problem, og jeg håber, at ministeren i dag kan bekræfte, at denne undersøgelse er ved at komme i gang.

Endelig er der af særlig interesse i hele dette store område spørgsmålet om mæglinginstitutionen. Det er glædeligt, at familierådgivningen her har fået en fod indenfor, men vi bør nok underkaste hele mæglinginstitutionen en ny overvejelse, for der er ikke meget, der tyder på, at den ikke-kirkelige mægling i sin nuværende form er egnet til at løse opgaven. Det kan man måske heller ikke forvente, når det er yngste politi- eller amtsfuldmægtig, som uden særlige forudsætninger på dette område skal forestå mæglingen. Jeg håber, vi i udvalgsarbejdet kan prøve at finde frem til en konstruktiv mæglinginstitution, der kan sætte ind, før det er for sent.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale lovforslaget til en meget grundig udvalgsbehandling, når den tid kommer.

Rigmor Christensen: Det er store menneskelige problemer, der skal træffes afgørelse om i de foreliggende lovforslag. Det er også problemer, om hvis løsning meningerne vil være meget delte, så jeg er særdeles glad for, at ministeren ved at fremsætte forslaget allerede nu har åbnet mulighed for, at der kan blive tid til, at vi kan forberede os på et godt og grundigt udvalgsarbejde. Jeg vil dog allerede i dag gøre nogle enkelte bemærkninger til forslagene.

Efter forslagets § 2 skal en mand, der besvangrer sin forlovede, under visse betingelser yde hende en passende erstatning. Men efter § 3 er han ikke erstatningspligtig, såfremt forældrene ikke har givet samtykke til forlovelsen og han er under 21 år. Det er min opfattelse, at begge disse bestemmelser tiltrænger revision. Afgrænsningen af begrebet forlovelse er i sig selv vanskelig. Det er kun få, der i dag bærer forlovelsesringe, og de unge af begge køn kommer jo i langt højere grad i hinandens hjem, ligesom der i dag er langt større frihed mellem

de unge med hensyn til indgåelse af seksuelle forhold. Jeg ville derfor foretrække, at man udelukkede dels begrebet forlovelse, dels forældrenes samtykke og i øvrigt nedsatte grænsen for manden til 18 år som foreslået i betænkningen. Det er muligt, at man i denne forbindelse tillige måtte fastsætte en grænse for kvinden derhen, at erstatningsansvaret bortfaldt, såfremt hun var over en vis aldersgrænse.

Et andet problem er § 6, hvor aldersgrænsen for indgåelse af ægteskab for en mand foreslås nedsat til 20 år. Jeg kan personlig tiltræde dette, men hvis det vedtages, finder jeg bestemmelsen om, at den mand, der indgår ægteskab mellem det 20. og det 21. år, skal have forældrenes samtykke, overflødig. Jeg ville finde det mere logisk, om man samtidig nedsatte myndighedsalderen til samme niveau, uanset at den unge jo kan få overvrighedens samtykke til ægteskabet, såfremt der ikke er rimelig grund for nægtelsen.

Det kan vel i øvrigt drøftes, om en yderligere nedsættelse af ægteskabsalderen kunne være ønskelig. Ganske vist ligger de nordiske lande nogenlunde ens på dette område, men i lande som Holland, Belgien og England er aldersgrænsen væsentligt lavere. Der kan vel både tales for og imod dette. Statistikken viser, at separationsprocenten og skilsmisseprocenten i de unge ægteskaber er ret høj, og dette taler jo i og for sig imod. Men mange forhold kan spille ind. Jeg må her beklage, at den fremdeles herskende bolignød medfører, at bl. a. opnåelse af en lejlighed mange gange er medvirkende til, at unge i dag indgår ægteskab tidligere, end de havde ønsket det, og måske på et tidspunkt, hvor de ikke har lært hinanden tilstrækkeligt at kende. Hvor godt det end er at få en lejlighed, kan dette i sig selv næppe bære et samliv.

Det fremgår ikke klart, hvorvidt der skal finde mægling sted mellem parterne ved en skilsmisse, der efterfølger separation. Hvis det kræves ifølge loven, er det min opfattelse, at denne mægling bør udgå. Parterne har i langt de fleste tilfælde været uden kontakt i den mellemliggende periode, og et møde med mægling for øje vil derfor i de fleste tilfælde kun virke pinligt.

Endelig er der bestemmelsen om utroskab. Lovforslaget bibeholder retten til